

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 maja 2020 r.,
na skutek przedstawienia przez Sąd Okręgowy w W.
akt sprawy sygn. VI C (...) z postanowieniem z dnia 25 lutego 2020 r.
w celu oznaczenia, w trybie art. 45 k.p.c., sądu właściwego do rozpoznania sprawy
z powództwa M. G.
przeciwko Z. G.
o rozwód,

**zwraca akta sprawy celem sporządzenia uzasadnienia
postanowienia z dnia 25 lutego 2020 r.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2020 r. Sąd Okręgowy w W. przedstawił Sądowi Najwyższemu akta sprawy z powództwa M. G. przeciwko Z. G. o rozwód, celem oznaczenia, w trybie art. 45 k.p.c., sądu, przed który należy wytoczyć powództwo. Postanowienie to nie zawiera uzasadnienia. Tymczasem właściwa wykładnia powołanego przepisu, stanowiącego, że Sąd Najwyższy oznacza sąd właściwy miejscowo, jeżeli na podstawie przepisów kodeksu nie można ustalić

takiej właściwości, wskazuje, że przyczyny uzasadniające oznaczenie sądu na tej podstawie prawnej muszą być wykazane, co może nastąpić wyłącznie w uzasadnieniu takiego postanowienia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 29 maja 2018 r., III CO 56/18, OSNC-ZD 2019/2/25; z dnia 1 czerwca 2015 r., III CO 37/15, OSNC 2015/12/150; z dnia 13 listopada 2007 r., III CO 17/07- nie publ.). Podkreślić należy, że z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy nie wynika, gdzie znajdują się miejsca zamieszkania pozwanej i powoda, czyli ich centra życiowe, skoro w pozwie jest mowa o tym, że do Niemiec strony jeżdżą do pracy, co wskazuje na brak stałego pobytu (art. 25 k.c.).

Brak uzasadnienia postanowienia z dnia 24 lutego 2020 r. wskazującego istnienie przesłanek z art. 41 k.p.c. i art. 45 k.p.c. nie pozwala na ustalenie sądu miejscowo właściwego.

Z tych przyczyn orzeczono jak w postanowieniu.